

kæmpede for derovre, var jo hovedsagelig at Børnene og de unge Mennesker skulde fritages for Natarbejde og for den meget lange Arbejdstid, og at de mandlige Arbejdere skulde have deres Arbejdstid indskrænket til 10 Timer. Det opnaaede de navnlig ved, at Lord Shaftesbury, maaske en af de mest sympatiske Skikkelser, der nogen Sinde har siddet i et Parlament, trofast blev ved at forfølge deres Sag og sammen med dem førte den igennem. Men de var lykkelige ved at faa en 10 Timers Arbejdsdag, og vi har her i Danmark kunnet arbejde baade i 9 og 10 Timer lige til 1918. Jeg maa derfor sige, jeg ikke kan forstaa, at Overvejelser i saa Henseende ikke skulde kunne føres mere, dersom det er nødvendigt for, at man kan komme igennem Krisen. Jeg synes, det er glædeligt at se, at man paa et Skibsværft i Aalborg har opnaaet, at Arbejdere og Arbejdsgivere har forhandlet sig til Rette om at tage et Stykke Arbejde, som ligger paa et andet Prisniveau end i Forvejen aftalt i Tariffen. Jeg hører ikke til dem, som mener, at Arbejderne bør opgive deres Fagforeninger og Sammenslutninger — det vilde blive lige ulykkeligt for Arbejderne og for Samfundet —, men jeg hører til dem, som mener, at det er ganske nødvendigt, at de ikke stivner i en urimelig Konservatisme, men gør sig smidige efter den Tid, de lever i. Det maa man kræve, og det er ogsaa det, som ligger dybest i Landbrugsministerens Udtalelse, at de maa gøre deres Organisationer saa smidige, at de kan følge med den Tid, de lever i. Det har jeg tidligere haft Lejlighed til at hævde, og jeg tror, det er fuldkommen rigtigt.

Jeg tror, at man fra alle Sider vil gøre vel i at overveje, hvad der maatte kunne gøres ogsaa af personlig Anstrengelse og personligt Arbejde ud over det, man ellers maatte mene under normale Tider vilde være rigtigt, for at slippe igennem denne Krisetid, og for at der kan blive det, som man fra alle Sider kræver: Arbejde til alle. Hvad det kommer an paa, er dog, at man kan fremstille Varen billigt, thi da kan man ogsaa faa den afsat. Det er det Vilkaar, det danske Landbrug har underkastet sig: at fremstille Varen billigt, saa at den kan konkurrere paa de store Markeder, og derfor kommer det igennem.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har som Ordfører for Venstre betroet mig Stillingen her i Tinget som Specialist i Dagsordener for enhver Situation og enhver Konfusion. Det er en ikke ringe

Tillidspost, som Lederen af Venstres Konfusionsorgan her i København har tildelt mig. Regeringens Politik har jo i 2½ Aar været en Blindebuksgang fra Konfusions-situation til Konfusions-situation, og det ærede Medlem har været Specialist i Kommentarer og Apologier for disse af den regerende Inkompetence foraarsagede Kalamiteter. Regeringen bevæger sig, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel analytisk-videnskabeligt udtrykker det, fra Tilfælde til Tilfælde, og de Konservative maa vistnok erkende, at set fra deres Synspunkter bliver de lyse Mellemrum kortere og sjældnere. Det er uden Tvivl i Følelsen af disse Situations voksende Alvor, at det ærede Medlem nu skal trække sig bort fra Ulykkesstedet Rigsdagen — man kan jo ikke være baade her og der og Sprøjtemester tillige. Det ærede Medlem gør vel i at hellige sig Sprøjten. Da det ærede Medlem begyndte sit politiske Oplysningsarbejde her i Hovedstaden, frygtede jeg straks, at han vilde gøre Erobringer fra Konservatismen, som i Henseende til politisk Oplysning ikke er fri for at være mangelfuldt betjent, men da jeg saa, at det ikke var Hovedstadsliberalismen, men reaktionær Provinsagrarme, som det ærede Medlem dyrkede, betragter jeg ham ikke mere som skadelig for Konservatismen. Tankelynet fra Kultorvet hører ikke til de Lyn, der splintrer Fordomme og tænder Menneskesind i Brand; det er et Kuglely, der rumler rundt i sin egen Ordflo og gennem Kultorvets lokale lille Dunstkrede glimter omtaaget ud til Landbovælgerne.

Det var i Marts 1920, et Aar for sent som sædvanlig, at Venstres Fører startede den politiske Valutadumping overfor de Radikale, som bar den falske Varebetegnelse: positiv sønderjydsk Aktion. Med Tilbud om en saadan krævede de Valg og Ministeriet Zahles Afgang, men unddrog sig fra selv at danne Regering. Højfinansens, som den højtærede Landbrugsminister synes saa forarget over, men som han i Virkeligheden staar saa nær, var den Gang radikal, og dens Mærkesmænd gjorde deres yderste for at bevare den radikale Regering, som havde været dem en god Tjener. Da dette Forsøg mislykkedes, væltede Højfinansens efter en Uges Forløb, under velvillig Neutralitet fra Venstres Lederes Side, Ministeriet Liebe og udnævnte derpaa med alle politiske Partiers Samtykke Landmandsbankoverformynderi-ministeriet Friis. Efter Valgene blev Højfinansens naturligvis liberal og opnaaede derved, at Venstreregeringen blev lige saa højfinansiel anvendelig, som den radikale Forgænger havde været. Faar vi efter næste